ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ . . . . . ΔΡ. 72.000
ΕΞΑΜΗΝΟΣ . . . . . » 36.000
ΤΡΙΜΗΝΟΣ . . . . . » 18.000

ΠΑΝΤΟΙΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ
ΔΙ' ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ

ΝΕΟΛΟΓΟΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ . . . . . Στερλίναι 10
ΕΞΑΜΗΝΟΣ . . . . . » 5
ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ . . . . . Δολλάρια 200

ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ
ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΤΟΣ ΝΒ — Ἀριθμὸς φύλλου 561 | ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΑΚΑΡΗ 193 — ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 25-93 | ΠΑΤΡΑΙ Σάββατον 25 Μαΐου 1946

ΜΕΤΑ ΤΟΝ Β' ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ

Η ΓΕΝΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ, ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΒΑΛΚΑΝΙΚΗΣ

ΔΥΟ ΑΡΘΡΑ ΔΙΑΠΡΕΠΟΥΣ ΕΛΛΗΝΟΣ ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ, Μάϊος

Ποία ἦτο ἡ προπολεμικὴ κατάστασις τῆς Εὐρώπης; Εἰς τὴν Εὐρώπην πρὸ τοῦ πολέμου ἀντιμετωπίζοντο δύο συνασπισμοί, ὁ ἐπιθετικὸς συνασπισμὸς μὲ ἡγεσίαν τὴν Γερμανίαν καὶ ὁ ἀμυντικὸς συνασπισμός, ἡγούμενης τῆς Γαλλίας. Ἐλειτούργει τ ὐσύστημα τῆς ἰσορροπίας τῶν δυνάμεων, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ τὴν πατροπαράδοτον βρετανικὴν πολιτικὴν καὶ χάρις εἰς τὸ ὁποῖον ἡ Μεγάλη Βρετανία ἐξησφάλιζε τὴν ἀνεμπόδιστον νησιωτικήν της κοσμοκρατορίαν. Εἰς τὸ βάθος ὅμως τῆς εἰκόνος ὑπῆρχε ἡ μονομαχία τῶν δύο κολοσσῶν, τοῦ Γερμανισμοῦ καὶ τοῦ Σλαυϊσμοῦ. Ὁ Λατινισμός, ὡς συνολικὴ δύναμις, εἶχε περιέλθει εἰς δευτέραν μοῖραν καὶ τὸ θανάσιμον ἱστορικὸν σφάλμα του ὑπῆρξεν, ὅτι ἀντὶ νὰ παραμείνῃ ἡνωμένος καὶ ἐφ' ὅσον ὁ ἰδιος δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ διεκδικήσῃ τὴν κυριαρχίαν τῆς Εὐρώπης, νὰ ἐμποδίσῃ τοὐλάχιστον τὸν ἕναν ἀπὸ τοὺς δύο κολοσσοὺς νὰ γίνῃ μονοκράτωρ εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ ἐπομένως ν' ἀπειλήσῃ καὶ τὴν ἰδικήν του ἐθνικὴν αὐτονομίαν τοῦ μέλλοντος. Διεσπάσθη χάρις εἰς τὴν ἀναξιότητα τοῦ ἡγέτου τοῦ Ἰταλικοῦ φασισμοῦ, ὁ ὁποῖος ἔδωσε μεγάλην σημασίαν εἰς τοπικὰς διαφορὰς πρὸς τοὺς φυσικούς του συμμάχους, τὴν Ἀγγλίαν καὶ Γαλλίαν, ἐτύφθη εἰς τὸ ἅρμα τοῦ Γερμανισμοῦ καὶ κατώφθωσε, μόνος αὐτὸς ἀπὸ ὅλας τὰς χώρας τῆς Εὐρώπης, νὰ ἔχῃ ἐπιτύχῃ τὸ θαῦμα ὅτι μὲ οἱανδήποτε ἔκβασιν τοῦ πολέμου ἐξηφάνιζεν εἰς τὴν Ἰταλίαν τὴν ἥττανν...

Ποία εἶνε ἡ κατάστασις, ἡ ὁποία προκύπτει μετὰ τὸν πόλεμον; Ἡ γνώμη μου εἶνε ὅτι συνετελέσθησαν κοσμοϊστορικαὶ μεταβολαί. Δὲν εὑρίσκομεθα πλέον ἐνώπιον μικρῶν μεταβολῶν, ὅπως συνέβη κατὰ τοὺς πολέμους τοῦ παρελθόντος, ἀκόμη καὶ τοῦ 1914—1918, ἐκ τοῦ ὁποίου προέκυψε κυρίως μία σχετικὴ μεταβολὴ ἀναλογίας δυνάμεων καὶ συνασπισμῶν διαρρυθμίσεων. Νέα μορφὴ τοῦ παγκοσμίου ἀνταγωνισμοῦ ἀνακύπτει σήμερον. Διαμορφώνονται μετὰ τὸν πόλεμον αὐτὸν δύο παγκόσμιοι συνασπισμοί. Ὁ κομμουνιστικὸς πανσλαυϊσμὸς καὶ ὁ Φιλελεύθερος Ἀγγλοσαξωνισμός. Ὅταν ὁμιλῶ περὶ φιλελευθέρου Ἀγγλοσαξωνισμοῦ ἐμφανίζω ἡνωμένην τὴν Μεγ. Βρετανίαν καὶ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας. Γνωρίζω βεβαίως ὅτι ὑπάρχουν μεταξὺ των πλεῖστα σημεῖα διαφωνίας, πολιτικῆς καὶ οἰκονομικῆς. Πιστεύω ὅμως ὅτι ὅλα τὰ σημεῖα τῆς διαφωνίας εἶνε δευτερεύοντα καὶ ὅτι εἰς τὴν ὑπερτάραν σφαῖραν τῶν κοινῶν θεμάτων τῆς εἰρήνης καὶ τοῦ πολέμου τὰ δύο Ἔθνη εἶνε ἡνωμένα. Διὰ τοῦτο ὁμιλῶ περὶ τῶν δύο αὐτῶν μεγάλων συνασπισμῶν οὗ ὁ ποῖος διαμορφώνεται τοῦ κομμουνιστικοῦ Πανσλαυϊσμοῦ καὶ τοῦ Φιλελευθέρου Ἀγγλοσαξωνισμοῦ.

Μία ἐξέχουσα διπλωματικὴ φυσιογνωμία τῆς Εὐρώπης διετύπωσε τὸν ἀκριβῶς πρᾶγμα. Εἶπεν εἰς διάφορον ὅμως, ἀλλ' εἰς διάφορον ὕφος. Εἶπεν ὅτι ἀντιμετωπίζονται «τὸ μέτωπον τῶν ἐλευθέρων λαῶν μὲ τὸ μέτωπον τῶν ἀστυνομικῶν Κρατῶν».

Ὅταν ὑποστηρίζω ὅμως ὅτι αὐτὴ εἶνε ἡ νέα μορφὴ τοῦ παγκοσμίου ἀνταγωνισμοῦ, δὲν συναγωνίζομαι κατ' ἀνάγκην τὰ εἴνε ἐμπόλεμος. Ὑπάρχει καὶ παγκόσμιος ἀνταγωνισμὸς πολιτικός, οἰκονομικός, εἰρηνικός, ἠθικός, ἰδεολογικός, ἀλλαι αἱ πιθανότητες — καὶ κατὰ τὴν ἰδικήν μου γνώμην αἱ μάλιστα πιθανότητες εἶνε ὅτι ὁ ἀνταγωνισμὸς εἶνε εἰρηνικός. Διότι ὅμως ὑπάρχει ἀνταγωνισμὸς σημαίνει ὅτι ἐκατέρωθεν καταβάλλονται ὅλαι αἱ προσπάθειαι πρὸς βελτίωσιν τῶν θέσεων.

Ποῖαι εἶνε αἱ ἰδιοτυπίαι, αἱ ὁποῖαι ἐμφανίζουν τὰ εἰς ἕκαστον ἀπὸ τὰ δύο παγκόσμια μετέωρα ἔπειτα ἀπὸ τὴν ἔκβασιν τοῦ σημερινοῦ πολέμου; Αἱ ἰδιοτυπίαι νομίζω, αἱ ὁποῖαι προέκυψαν ἀπὸ τὴν πάλαιαν καὶ χαρακτηρίζουν τὸ μετέωρον τοῦ κομμουνιστικοῦ Πανσλαυϊσμοῦ εἶνε αἱ ἀκόλουθοι:

Ι) Καθ' ὅλον τὸν παρελθόντα αἰῶνα τὰ ἡγεμονικὰ Κράτη τῆς Εὐρώπης ἐστερεοῦντο αὐταρκείας δυνάμεως, καὶ μόνον διὰ τῆς μεθόδου τῶν συνασπισμῶν ἐπεδίωκαν τὴν ἐπικράτησιν. Ἡ Γαλλία τοῦ Ναπολέοντος διέθετε 30 ἑκατομμύρια εἰς Εὐρώπην 150 ἑκατομμυρίων. Ὁμοίως τὸ ἔκτον. Ἡ Γερμανία τοῦ Βίσμαρκ, τοῦ Κάϊζερ, τοῦ Χίτλερ, διέθετε 50, 60, 70 ἑκατομμύρια εἰς Εὐρώπην 400, 500 ἑκατομμυρίων, ἐπομένως καὶ πάλιν τὸ ἔκτον. Διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Εὐρώπης μία χώρα διαθέτει αὐτάρκειαν δυνάμεως. 200 ἑκατομμύρια περίπου εἰς Εὐρώπην 500 ἑκατομμ. Καὶ ἐπὶ πλέον μέλλει ἐκτασιν, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὸ ἕκτον τῆς γῆς. Μὲ ἐντασιν δὲ αὔξησιν πληθυσμοῦ περίπου πέντε ἑκατομμυρίων καὶ ἀπεριορίστους διὰ τὸ μέλλον δημογραφικὰς καὶ οἰκονομικὰς δυνατότητας.

Αὐτὴ εἶνε ἡ πρώτη ἐδιοτυπία, μοναδικὴ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Εὐρώπης. Ἡ αὐτάρκεια τῆς δυνάμεως. Καὶ ἀπὸ τὴν ἰδιοτυπίαν αὐτὴν συνάγεται ἡ ἀκόλουθος συνέπεια. Ὅτι ἡ πατροπαράδοτος Βρετανικὴ πολιτικὴ τῆς ἰσορροπίας τῶν Εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων καθίσταται δύσκολος. Καὶ λέγω δύσκολος διότι θεωρητικῶς θὰ ἦτο κατορθωτὴ ἐὰν ὁλόκληρος ἡ Πανευρώπη κατορθωνε νὰ συνταχθῇ εἰς ἀμυντικὸν μέτωπον. Ἀλλὰ καὶ τὸ γεγονὸς εἶνε δυσεπίτευκτον καὶ ἡ ἔκβασις τοῦ πολέμου ἐπέτρεψεν εἰς τὴν Ρωσσίαν, εἰς τὸ νὰ κατέχῃ ἤδη σημαντικὸν τμῆμα τῆς Εὐρώπης, εἰς τρόπον ὥστε ὅ,τι περαιτέρω προσπαθεῖ ὁ Ἀγγλοσαξωνισμὸς νὰ εἶνε ὁ δυτικὸς συνασπισμὸς καὶ ὁ Μεσογειακὸς συνασπισμὸς τῆς Εὐρώπης.

2) Ἐκ τούτου συνάγεται καὶ τὸ ἀκόλουθον συμπέρασμα. Ὅτι ἐφ' ὅσον ἡ ἰσορροπία ἐντὸς τῆς Εὐρώπης σύμφωνα μὲ τὴν πατροπαράδοτον πολιτικὴν δὲν εἶνε πλέον ἐπιτεύξιμος, μόνον ἡ ἄμεσος ἀγγλοσαξωνικὴ παρουσία θὰ ἀπετέλει τοῦ λοιποῦ τὴν ἐγγύησιν τῆς ἀσφαλείας. Καὶ εἰς τοῦτο, κατὰ τὴν γνώμην μου, κατατείνουν καὶ ὅλα τὰ ἐπιθεωκήμενα συστήματα τῆς Παγκοσμίου ἀσφαλείας. Νομίζω ὅτι αὐτὸ περίπου ὑπαινίσσονται τὰ κείμενα αἱ μεγάλαι προσωπικότητες τῆς Μ. Βρετανίας ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ τοῦ Ἔσωρτσελ ὅταν λέγουν ὅτι «ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Μ. ἔχει τὴν ἀπόφασιν νὰ διατηρήσῃ εἰς χεῖρας της τὰ ὅλικὰ μέσα τῆς διατηρήσεως τῆς εἰρήνης».

3) Ἡ τρίτη ἰδιοτυπία εἶνε ὅτι ἐνῷ εἰς τὸ παρελθὸν αἱ ἐπιθετικαὶ ἡγεμονικαὶ δυνάμεις, ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ἠπείλουν τὴν ἐθνικὴν ἀνεξαρτησίαν τῶν ἄλλων Κρατῶν καὶ τὴν ἐδαφικήν των ἀκεραιότητα, ἐπροκάλουν τὴν αὐτόματον ἀντίδρασιν τῶν ἀπειλουμένων λαῶν, διὰ πρώτην φορὰν ἡ ἐπιθετικὴ δύναμις ἀσκεῖ δύναμιν ἕλξεως εἰς τὰς μάζας τῶν Κρατῶν, λόγῳ τοῦ κοινωνικοῦ συστήματος.

4) Ὑπάρχει καὶ μία ἄλλη τεταρτη ἰδιοτυπία. Διὰ πρώτην φορὰν ἡ ἐπιθετικὴ δύναμις δὲν εἶνε μόνον αὐκωπαϊκὴ ἀλλὰ καὶ ἀεριτική. Τὸ γεγονὸς εἶνε βαρυσήμαντον. Δύναται νὰ ἀποτελέσῃ καὶ μεγίστην δύναμιν καὶ μεγίστην ἀδυναμίαν. Ἐξηρτάται τοῦτο ἀπὸ τὴν ἐσωτερικὴν κατάστασιν

(Συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελίδα)

ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Ἡ νίκη τοῦ ἐπιστρέφαντος ἤδη μαραθωνοδρόμου ἠμπορεῖ νὰ ἀποτελέσῃ λαμπρὰν εὐκαιρίαν, διὰ τοὺς ἁρμοδίους, νὰ σκεφθοῦν θετικῶς ἐπὶ τοῦ, πράγματι, εὐρυτάτου θέματος τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀθλητισμοῦ. Μέχρι τοῦδε ἔχει δώσει σπουδαίας ἐπιτυχίας καὶ ἔχει τιμήσει τὸ ὄνομα τῆς χώρας του εἰς τὴν ξένην, χωρὶς ἐν τούτοις νὰ αἰσθάνεται ἀξιολόγους ἐκδηλώσεις κρατικοῦ ἐνδιαφέροντος. Ὁ πόλεμος καὶ ἡ κατοχὴ τοῦ ἀνέκοψαν, ὡς ἦτο ἐπόμενον τὸν δρόμον του, ὄχι ὅμως καὶ τὴν θέλησιν νὰ τὸν συνεχίσῃ τώρα μὲ ἀκμαίας ἐλπίδας καὶ ἐνισχυμένην ἀλκήν. Καθῆκον εἶνε εἰς τὴν ἀρξομένην νέαν ἐξόρμησίν του νὰ εὕρῃ θερμὸν παραστάτην τὸν ὑπουργὸν τῆς παιδείας. Παραστάτην ἐνδιαφερόμενον δι' ὅλας τὰς μορφὰς τῶν ἀθλητικῶν ζητημάτων, κυρίως δὲ καὶ πρωτίστως ἐνδιαφερόμενον, διὰ τὴν ἀσφαλῆ τοποθέτησιν τῆς ἰδέας τοῦ στίβου ἐπὶ βάσεως ἀμιγῶς ἐθνικῆς.

*

Ἀς παύσῃ νὰ σπιλώνῃ τὴν δόξαν τῆς Κρήτης ἡ σκοτεινὴ κομμουνιστικὴ ἐπιβουλή. Ἂς μὴ τολμᾷ νὰ ταρασσῇ τὴν πλημμυρισμένην ἀπὸ ἐθνικὸν θρῦλον ἀτμόσφαιράν της μὲ τὴν βραχνήν της φωνήν. Ἂς μὴ ὁραματίζεται ματαίως ἐκεῖ τὴν δημιουργίαν ἐξάψεως καὶ σάλου. Διότι τὸ δῆθεν ἐνδιαφέρον της διὰ τὴν ἡρωϊκὴν Μεγαλόνησον ἠχεῖ εἰς αὐτήν, ὡς εὐτελὴς ἰησουϊτισμός, ὡς ὑποκρισία τῆς χειροτέρας μορφῆς, ὄπισθεν τῆς ὁποίας ἵσταται ἡ ἀνατροπὴ καὶ ἡ ἐκθεμελίωσις. Ἐκεῖ δὲν ἔχει θέσιν κήρυγμα ἄλλο, ἀπὸ τὸ κήρυγμα τοῦ πατριωτισμοῦ καὶ δὲν πάλλει ἄλλος πόθος ἀπὸ τὸν πόθον τῆς Ἑλληνικῆς ἀναδημιουργίας. Ὅλα δὲ ὅσα τὰ κομμουνιστικὰ κύμβαλα ἀλαλάζουν εἶναι σαφεῖς ἐκδηλώσεις ὑπονομευτικῆς προσπαθείας, ἐκδηλώσεις, ἐπιούσαι πανελλήνιον αἴσθημα ἀγανακτήσεως.

*

Σύσσωμος ὁ Τουρκικὸς Τύπος ἀπαιτεῖ εἰς τὴν κυνικὴν ἰταμότητα, μὲ τὴν ὁποίαν ὁ διαβόητος κ. Γεωργιῆεφ ἐδήλωσεν ἤδη ἀπροκαλύπτως, ὅτι, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰ ἰδικά μας ἐδάφη, ὀρέγεται καὶ τὴν ἀνατολικὴν Θράκην. Ἡ Ἑλληνικὴ Δημοσία Γνώμη γνωρίζει, ὅτι οἱ κρυμμοὶ τῶν Βαλκανικῶν κοράκων εὑρίσκονται εἰς τὸ πρόγραμμα ἑνὸς εἴδους πολέμου νεύρων. Καὶ τὰς ἀκούει μὲ αἴσθημα ἀσυγκρατήτου ἀηδίας. Νομίζεμεν ὅμως ὅτι εἶναι πλέον καιρὸς νὰ τὰς καλύψῃ μία βροντώδης φωνή, παλλομένη ἀπὸ ἀλήθειαν καὶ ἠθικὸν μεγαλεῖον. Κάποιοι πρέπει νὰ ὑπενθυμίσουν ἐπὶ τέλους εἰς τὸν κ. Γεωργιῆεφ, ὅτι ἡγεῖται ἑνὸς κράτους, ποὺ κάθε ἄλλο παρὰ εἶναι κράτος, ὅτι εἶναι ἡττημένος, στιγματισμένος εἰς τὴν ἱστορίαν, ὅτι ἔχει τὰς χεῖρας βαμμένας μὲ αἷμα ἀθῶον. Καὶ οἱ κάποιοι αὐτοὶ πρέπει νὰ εἶναι ἐκεῖνοι, ποὺ προσπαθοῦν νὰ δημιουργήσουν ἕνα νέον κόσμον, βάσει τῶν ἀρχῶν τῆς δικαιοσύνης.

*

Ἐκ μέρους τοῦ ἀριστεροῦ τύπου συνεχίζεται, ἀπό τινος, συστηματικὴ διαβρωτικὴ ἐπίθεσις ἐναντίον τῆς ὑποστάσεως τοῦ ἐθνικοῦ μας νομίσματος. Ἡ μέθοδος δὲν εἶναι νέα, ἐν τῇ διαρκεῖ προσπαθείᾳ τῆς ἀναρχίας νὰ διαιωνίσῃ χάος κοινωνικὸν καὶ οἰκονομικόν, ὅσον τὸ δυνατὸν εὐρύτερον. Καὶ εἶναι γνωστόν, ὅτι χρησιμοποιοῦσα τοὺς πάντοτε ὀπισθοβούλους ἰσχυρισμούς της, πιστεύει ὅτι χειρίζεται ἕνα εἶδος Δεκεμβριανῆς δυναμίτιδος. Ἤδη, ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς, διεψεύσθησαν ὑπευθύνως καὶ κατηγορηματικῶς ὅσα κοθημερινῶς ἀναγράφονται περὶ ἐπικειμένης διαταραχῆς εἰς τὴν νομισματικήν μας σταθερότητα κλπ. Ἀπόκειται πλέον εἰς τοὺς πολίτας καὶ δὴ εἰς τὰς παραγωγικὰς τάξεις, ἐντελῶς ἀνεπηρεάστως ἀπὸ τὰ κατασκευάσματα τῶν ἐρυθρῶν χαλκείων, νὰ περιφρουρήσουν τὰς σημερινὰς συνθήκας ἰσορροπίας καὶ νὰ συντελέσουν εἰς τὴν ταχυτέραν βελτίωσίν των. Θὰ συντελέσουν δὲ μόνον διὰ τοῦ γονίμου καὶ ἀκαταπαύστου μόχθου των.

*

Δὲν ἦτο ἀπρόβλεπτον Ἡ σύλληψις τοῦ Μαγγανᾶ ἔτσι καὶ μόνον ἔτσι ἠμποροῦσε νὰ χαρακτηρισθῇ ἀπὸ τοὺς κομμουνιστάς. Ὡς σκηνοθεσία δηλαδή, ὡς σκευωρία τῶν «μοναρχοφασιστῶν» σκοποῦσα νὰ διευκολύνῃ τὸ.. ἐξοντωτικὸν των πρόγραμμα. Ἐπρόκειτο, λέγουν, δι' ἕνα «ραντεβοῦ μετοξὺ ληστάρχου καὶ κράτους». Ἔστω, λοιπόν, «ραντεβοῦ». Ἀλλ' ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς θέλει νὰ πιστεύῃ ὅτι θὰ ἐπακολουθήσουν καὶ ἄλλα πορόμοια. Ἰδίως εἰς τὴν Βόρειον Ἑλλάδα.

*

Ἀνακοινωθὲν τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας καθιστᾷ γνωστόν, ὅτι αἱ συγκεντρωθεῖσαι μέχρι τοῦδε ποσὸ πετρελαίου καὶ χαλκοῦ εἶναι ἀρκεταὶ διὰ νὰ καλύψουν τὸς ἀνάγκας τῆς ἀραγωγῆς ὅλου κλήρου τῆς χώρας. Τὴν πληροφορίαν ὁ γεωργικὸς κόσμος ἐδέχθη μὲ πραγματικὴν

Ο ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΤΛΑΝΤΙΚΗΣ ΣΥΜΠΟΛΙΤΕΙΑΣ

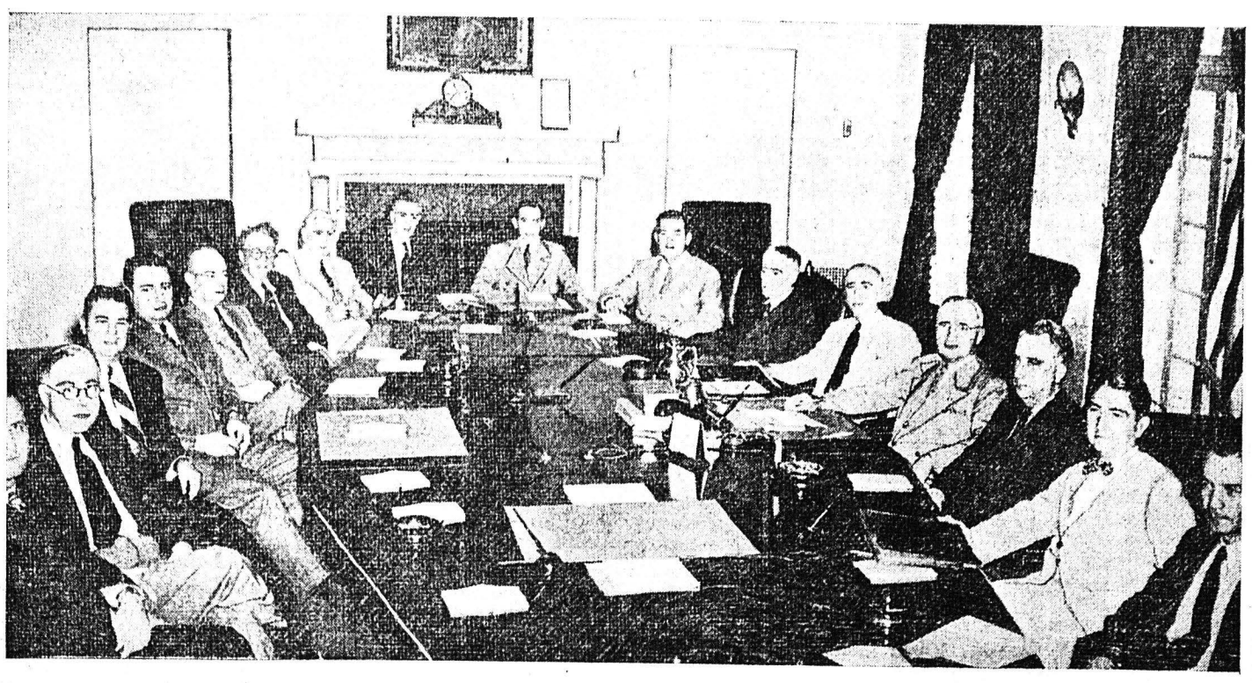

Μία τελευταία φωτογραφία τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ἐνῷ συνεδριάζει εἰς τὸν Λευκὸν Οἶκον, προκειμένου νὰ ἀκούσῃ τῶν ἀνακοινώσεων τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μπέρνς ἐν σχέσει μὲ τὰ ἀποτελέσματα τῆς διασκέψεως τῶν 4 ὑπουργῶν εἰς Παρισίους. Ἐκ δεξιῶν πρὸς τὰ ἀριστερὰ τέταρτος κατὰ σειρὰν ὁ πρόεδρος Τρισύμαν καὶ παραπλεύρως ὁ κ. Μπέρνς.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

ΗΡΧΙΣΕΝ Η ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΧΩΡΗΣΙΝ ΕΞ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

Ο κ. ΗΝΤΕΝ ΕΞΕΦΡΑΣΕ ΦΟΒΟΥΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑΝ ΤΟΥ ΣΟΥΕΖ

ΑΘΗΝΑΙ. Τὸ Ρώτερ μεταδίδει, ὅτι εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων ἤρχισε σήμερον ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀποφάσεως τῆς Κυβερνήσεως τῆς Μεγάλης Βρετανίας, ὅπως ἀποσυρθοῦν τὰ Ἀγγλικὰ στρατεύματα ἐξ Αἰγύπτου. Τὴν συζήτησιν ἤρχισεν ὁ κ. Ἥντεν. Ὁ κ. Σμάτς πρωθυπουργὸς τῆς Νοτίου Ἀφρικῆς εὑρίσκετο εἰς τὸ θεωρεῖον τῶν Κτήσεων. Ὁ κ. Ἥντεν ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου του εἶπεν, ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις θεωρεῖ καθῆκον της νὰ κρατήσῃ τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν ἔξω ἀπὸ τὰς πολιτικὰς διενέξεις.

—Ὑπὸ τὸ πνεῦμα αὐτό, εἶπεν ὁ κ. Ἥντεν, θὰ ἀσχοληθῶ μὲ τὴν ἐν Αἰγύπτῳ κατάστασιν. Ἔχω τὴν πεποίθησιν, ὅτι, ὅταν ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν διεξάγῃ συνεννοήσεις ἐν γνώσει, ὅτι ἔχει τὴν ὑποστήριξιν ὅλων τῶν κομμάτων τῆς χώρας, ἡ φωνή του θὰ εἶναι ἐνισχυμένη.

Ὁ κ. Ἥντεν ἐθεώρησε τὰ λεγόμενα, ὅτι ἡ Ἀγγλοαιγυπτιακὴ συνθήκη τοῦ 1936 ἦτο ταπεινωτικὴ διὰ τὴν Αἴγυπτον, ὡς τελείως ἀδικαιολόγητα.

Ὁμιλῶν περὶ τῆς ἐπισκέψεώς του εἰς Αἴγυπτον διαρκοῦντος τοῦ πολέμου, εἶπεν ὅτι οὐδόλως ἤκουσεν ὅτι ἡ συνθήκη ἦτο ἐξευτελιστικὴ διὰ τὴν Αἴγυπτον. Ὅλαι αἱ ἐκδηλώσεις, τὰς ὁποίας ἀντελήφθη ὑπῆρξαν εὐνοϊκαὶ διὰ τὴν συνθήκην. Δὲν ἀμφιβάλλει ὅτι τὸ αἴσθημα, κατὰ τὸ ὁποῖον ἡ συνθήκη ἦτο κάπως ἐξευτελιστική, προεκλήθη κατὰ μέγα μέρος, ἐκ τῆς συνεχοῦς παρουσίας τῶν Ἀγγλικῶν στρατευμάτων εἰς τὰς μεγάλας Αἰγυπτιακὰς πόλεις. Ἐτόνισεν ὅτι, ὅταν εὑρίσκετο εἰς Αἴγυπτον τὸ 1940 μία ἐφημερὶς τῆς «Οὐάφντ» ἔγραψεν ὅτι αἱ διεξαχθεῖσαι διαπραγματεύσεις ὑπῆρξαν σημαντικαὶ καὶ συνετέλεσαν εἰς τὸ νὰ ἐξετασθῇ ἡ κατάστασις πρὸς ὄφελος τῆς Αἰγύπτου καὶ νὰ ἀποκατασταθῇ ἡ πλήρης αὐτῆς κυριαρχία.

—Τοῦτο καταδεικνύει, προσθέτει, ὅτι, κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην οὐδεὶς ἐν Αἰγύπτῳ, ὅπως οὐδεὶς ἐν Ἀγγλίᾳ ἐθεώρει τὴν συνθήκην ἐξευτελιστικὴν διὰ τὴν κυριαρχίαν τῆς Αἰγύπτου. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι ἡ Αἰγυπτιακὴ Κοινὴ Γνώμη, ὡς καὶ ἡ Ἀγγλικὴ ἔντονι μέτρῳ μετεβλήθησαν ἀπὸ τοῦ 1940 ὅμως τόσον οἱ εἰς τὴν Αἴγυπτον, ὅσον καὶ ἡμεῖς πρέπει νὰ ἀποφεύγωμεν τὰς συγκινήσεις, αἱ ὁποῖαι ἀντιτίθενται πρὸς τὰς θεμελιώδεις ἀληθείας τῶν πραγματικῶν συμφερόντων τῶν δύο χωρῶν. Ἔχω δὲ τὴν πεποίθησιν, ὅτι, ἂν ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις, μετὰ τὸν τερματισμὸν τῶν ἐχθροπραξιῶν μὲ τὴν Ἰαπωνίαν ἐλάμβανε μέτρα ἀπομακρύνσεως τῶν στρατευμάτων μας ἐκ τῶν μεγάλων πόλεων τῆς ζώνης τῆς διώρυγος καὶ ἄφηνε ταυτοχρόνως σαφῶς νὰ ἐννοηθῇ, ὅτι εἶναι ἑτοίμη νὰ διαπραγματευθῇ ἀναθεώρησιν τῆς συνθήκης μὲ ἡνωμένον μέτωπον ἐν Αἰγύπτῳ θὰ ἀπηλλασσόμεθα τῶν ὑπερβολικῶν ἀξιώσεων αἱ ὁποῖαι προβάλλονται σήμερον.

Τὸν κ. Ἥντεν διέκοψεν ὁ ἐργατικὸς βουλευτὴς Σύλβερμαν, ὁ ὁποῖος ἠρώτησε: «Δὲν θὰ ἦτο ἐξετευλιστικὸν ἂν κατελαμβάνετο τὸ Λονδῖνον;»

Ἀπαντῶν ὁ κ. Ἥντεν εἶπεν, ὅτι ὁ τρόπος αὐτὸς τοῦ σκέπτεσθαι δεικνύει ὅτι τὸ ζήτημα ἐξετάζεται ἀπὸ ἐσφαλμένης σκοπιᾶς.

Ἀκολούθως ὁ κ. Ἥντεν ἐτόνισεν, ὅτι ἡ συνθήκη τοῦ 1936 περιεῖχε τὸν θεμελιώδη ἀλήθειαν, ὅτι ἡ ἀσφάλεια τῆς ζώνης τῆς διώρυγος ἦτο συμφέρον καὶ τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς Βρετανικῆς αὐτοκρατορίας.

Ἐπομένως δὲν δύναται νὰ λεχθῇ ὅτι ἡ παρουσία Ἀγγλικῶν στρατευμάτων καὶ ἀεροπορικῶν δυνάμεων εἰς τὰς ζώνας καὶ περιοχὰς τῆς διώρυγος, μακρὰν τῶν μεγάλων κέντρων τῶν πληθυσμῶν, θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ θεωρηθῇ ταπεινωτικὴ διὰ τὴν περιοχὴν τῆς Αἰγύπτου.

Συνεχίζων ὁ κ. Ἥντεν εἶπεν ὅτι ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις ἐζήτησε καὶ ἔλαβε βάσεις εἰς τὴν Φινλανδίαν, ἀλλὰ δὲν ὑπῆρξε ἡ περίπτωσις αὐτὴ ταπεινωτικὴ διὰ τὴν ἐθνικὴν κυριαρχίαν. Τὸ αὐτὸ δύναται νὰ λεχθῇ καὶ διὰ τὰς βάσεις, τὰς ὁποίας ἐπέτυχον αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι εἰς τὰς Ἀγγλικὰς Δυτικὰς Ἰνδίας. Ἡ διώρυξ τοῦ Παναμᾶ εὑρίσκεται εἰς ὅλως διάφορον θέσιν. Φρονεῖ ὁ κ. Ἥντεν ὅτι οὐδεὶς ὑπεστήριξεν, ὅτι, συνεπείᾳ τῆς βόμβας τοῦ ἀτόμου, αἱ περιοχαὶ αὐταὶ ἔχουν ὀλιγωτέραν σπουδαιότητα ἢ ἄλλοτε.

—Ἡ ἄμυνα τῆς διώρυγος τοῦ Σουὲζ, εἶπεν ὁ κ. Ἥντεν ἀποτελεῖ Ἀγγλοαιγυπτιακὴν εὐθύνην. Χρησιμοποιῶ τὴν λέξιν «Ἀγγλό» ὑπὸ τὴν εὐρυτάτην σημασίαν της ὡς πρὸς τὴν αὐτοκρατορίαν. Θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἐξασφαλισθοῦν τὰ Ἀγγλοαιγυπτιακὰ συμφέροντα ἄνευ τῆς παρουσίας Ἀγγλοαιγυπτιακῶν δυνάμεων εἰς τὴν ζώνην τῆς διώρυγος;

Ἐπιθυμῶ νὰ ἐπιστή-

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

Ἀπὸ τῆς μεταπροσεχοῦς Κυριακῆς 2 Ἰουνίου εἰς τὸν

"ΝΕΟΛΟΓΟΝ ΠΑΤΡΩΝ,,

Τὸ πρῶτο λογοτεχνικὸ ἔργο ποὺ εἶναι γραμμένο τῆς ἡμέρες τῆς σκλαβιᾶς ἀπὸ τὴν ἀριστοτεχνική πέννα τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ

ΣΠΥΡΟΥ ΜΕΛΑ

τοῦ ἱστορικοῦ ὅλων τῶν πολέμων τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος, τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821 (Βιογραφίες), τῆς Μεγάλης Ἐξορμήσεως του 1912 (Πολεμικές Σελίδες), τῆς Μικρασιατικῆς Ἐκστρατείας (Αἱ τελευταῖαι βολαὶ τιμῆς εἰς τὸν τάφον ἑνὸς μεγαλείου), τοῦ ἔπους τῶν Ἀλβανικῶν ὀρέων (Μὲ τὰ φτερὰ τῆς Δόξας) καὶ τῆς θαλασσινῆς μας ἐποποιΐας (Φλογισμένα πέλαγα).

Ο ΜΕΛΑΣ ἔγραψε καὶ τώρα τὸ δρᾶμα τῆς σκλαβιᾶς τῶν Ἑλλήνων. Ἕνα ἔργο λαχταριστὸ ἀπὸ ζωὴ καὶ ἀλήθεια. Ἕνα ἔργο ποὺ ρίχνει ἄφθονο φῶς στὴν ἐθνικὴ μας ψυχολογία. Τὸ ἀληθινὸ βιβλίο τῆς ἐθνικῆς μας ἀντιστάσεως

Η ΘΥΕΛΛΑ

ποὺ ἐπέρχεται μετὰ τὸν θρίαμβον τῆς Νίκης. Τὰ δάκρυα, τὰ αἵματα, αἱ στερήσεις. Τὰ φοβερὰ δράματα ποὺ παίζονται πίσω ἀπὸ τὴς κλεισμένες πόρτες ὅλων τῶν σπιτιῶν τῆς Ἑλλάδος, παρελαύνουν ἀπὸ τῆς σελίδες τοῦ βιβλίου αὐτοῦ. Διότι περὶ λογοτεχνικοῦ ἔργου πρόκειται ποὺ μᾶς παρεχωρήθη καὶ δὰ ἐκδοθῇ ἀφοῦ πρῶτον τὸ ἀπολαύσουν οἱ ἀναγν